

CULTURA A L'ENGRÒS Setmana llibretera

Barcelona, capital de la cultura del Barcelonès. Al Moll de la Fusta, la Setmana del Llibre en Català. Cinquanta mil visitants, mig milió d'euros en vendes sobre tot en llibre infantil i juvenil. Fira d'Ocasió Antic i Modern al Passeig de Gràcia. Setanta anys celebrant la trobada sobre tot per la gent més gran, amant de records i col·leccionistes. Encara sense dades oficials però segons els organitzadors, un èxit. Dues fires del llibre alhora en una mateixa ciutat. Sempre havia sentit dir que llegir és cultura. Què fan tots els que compren llibres a aquestes fires? Recollir energia barata per escalfar-se aquest hivern?

LA BANDA DE LA BONA SORT Beneficis de les companyies energètiques

Des que estalviem aigua, utilitzem espelmes, posem rentadores a horaris insospitats i no agafem el cotxe ni per anar a urgències, les companyies energètiques, han guanyat cent quaranta mil milions més que abans de la guerra d'Ucraïna. No queda prou clar el per què de les guerres? No queda prou clara la infàmia d'aquestes empreses que encara es queixen quan un govern els vol pujar un impost? No seria hora d'afavorir el suïcidi per deixar de compartir vida amb tanta misèria humana?

El 2016, l'1% dels més rics tindran més que la resta del planeta. "Estimeu-vos afortunats que us tolerem encara a casa nostra..."

NO HI HA DRET

Vaga de les àrbitres de futbol

Els dones la mà i t'agafen la màniga, els dones llibertat i es converteixen en llibertines. A sobre que les deixen ensenyar cama, volen cobrar. Però això què és? Els futbolistes de debò, els mascles, ja els hi diuen a les liniers que es troben per aquests camps: Tu a tu casa, a fregar platós! Tres-cents euros cobraven aquestes noietaes per tocar el pito. Què coi més volen? I les liniers cent seixanta sis, que és un luxe per aixecar una bandereta i la quarta arbitra vuitanta quatre euros partit, que ja en té per fer un bon casament. Què passa? Què volen ser com els homes? Home, home, vinga home! No fotem home! No sé on anirem a parar.

LA MANI DEL 11 DE SETEMBRE ÉS UN MIRATGE

250.000 persones, segons la Guàrdia Urbana i 700.000, segons l'ANC

Barcelona és ben bé la cort dels miracles del segle XXI. No hi ha prou amb el turisme depredador, el desordre en vivenda, transports nuls, soroll malaltís, sense neteja, rates, escarabats... sinó que també ha d'enquibir els que es passen la vida reivindicant una Catalunya lliure. Són aquells que la seva vida passa per fer realitat el seu somni malgrat saber

que no es realitzarà en breu. I clar, amb la seva clarividència la Guàrdia Urbana sap destriar els que són incurables dels que encara tenen remei. Aquesta és la raó de la diferència de les xifres. La primera, els 250.000 són els irreductibles. La segona els que hi van enganyats, els avorrits, els sense personalitat i sumen 450.000 i clar, així no hi ha manera de fer un país. Hòstia Padrins! Qui és el que ha pres algun producte caducat?

CUBA LIBRE DES DE MAIAMI BEACH

180.000 cubans fotent el camp

El govern cubà és collonut. Quan aconseguix tenir a la vora de 200.000 dissidents dona vacances a la policia i deixa que fotin el cap mar enllà. Clar que a Miami estan contents amb aquesta migració voluntària ja que justifica els seus posicionaments polítics mafiosos d'extrema dreta. L'Estat cubà és frega les mans, a cada migració "balsera" voluntària perd de vista la gent que vol tornar al sistema capitalista. Mai més ben dit: "dime con quien andas y te diré quien eres". Mentre, la dictadura com alternativa als americans, malgrat les deficiències, continua seduïnt a una bona part dels cubans. Em poses un cuba lliure si et plau!

AMB RENFE POCA BROMA

Treballadores, treballadors, estudiants, usuaris calleu i sofriu

Aquesta companyia d'arrels franquistes no té remei. No sap comunicar. Els cal un influencer? S'han passat deu anys estudiant com fer estacions i noves línies. Ho han calculat al mil·límetre per no destorbar els viatgers que cada dia es desplacen de Granollers a Viladecans o de Barcelona a la quinta forca per guanyar-se un sou a final de mes, o per estudiar cinc carreres per poder vendre cerveses als turistes una vegada arribats al món del treball. I el dia que aturen els trens per començar les obres res els funciona. El desgavell és total. Els trajectes de 40 minuts es transformen en recorreguts de 4 hores. Això sí, surt el senyor Isaias Taboas, el director i els diu que es facin fotre que els ciutadans que viatgen amb RENFE són uns pringats i que els està prohibit queixar-se. Per acabar els amenaça amb deixar Barcelona i Rodalies sense trens fins el segle XXII. La mare que el va parir!

